

сичкы мирно, съгласно? У съкиго отъ насъ има довольно свое-си; — съкий отъ насъ по Божіја милость има съ какво да живѣе. И тзй ползовай са отъ своето-си — отъ тзй, което ти є далъ Богъ, а дрѹгиго не обиждай. Ты искашъ да живѣешъ спокойно, давай покой и на дрѹгытъ. Тебѣ е не-пріятно кога та обиждатъ; а на ближніѧ ти нима е весело да търпи отъ тебе обиды? Ехди за дрѹгытъ по себѣ си; съкимъ са іре, което ты желаешъ. Ты нѣмашъ тзй, което има твѣйтъ ближній, но и той нѣма тзй, което има у тебе. Тебѣ ти са цѣло ты единъ да овладѣешъ сичко; и нима дрѹгытъ не съ таквызъ сѫщества както и ты? У Бога нынѣ сичкы смы равны; къмъ сичкытъ е Той єднакво милостивъ. Но не, злѣтъ человѣцы не обычватъ да внимаватъ на таквызи сѫжденія: тѣ своето си знаїтъ, правїтъ зло и злобствуватъ. И отъ тзй, слушатели, живѣнїето на свѣта понѣкога, наистина е тѣжко. Но ако нынѣ имамы вѣра, тогазъ насъ и въ мірѣ ницио не може да ны овѣзпоки много: вѣрата ще ни покаже дѣда тѣрсимъ утѣшеніе, ще ны наѹчи, какъ да отразявамы злoto; вѣрата е — нашето утѣшеніе, нашыйтъ щитъ. Нека продолжавамы нашето съвѣсѣданіе за вѣ-